

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเสริมแรงทางบวกโดยใช้การกระตุ้นจากแถบบันทึกสภาพต่อช่วงความสนใจในการทำงานของเด็กอนุบาล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาลโรงเรียนมงคลวิทยา อําเภอเมือง จังหวัดสําพูน จำนวน 30 คน เป็นชาย 15 คน และหญิง 15 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน เป็นชาย 5 คน และหญิง 5 คน เท่ากัน ได้แก่ กลุ่มควบคุม ซึ่งไม่ได้ทำกิจกรรมและไม่ได้รับการเสริมแรงใด ๆ กลุ่มทดลอง 1 ทำกิจกรรม แต่ไม่ได้รับการเสริมแรงใด ๆ และกลุ่มทดลอง 2 ทำกิจกรรม และได้รับการเสริมแรงโดยดูการกระตุ้นจากแถบบันทึกภาพ

การเสริมแรงทางบวก

เป็นการให้ผู้รับการทดลองในกลุ่มทดลอง 2 ได้ดูการกระตุ้นจากแถบบันทึกภาพเรื่องลูกหมึกกับพ้อหมี และกระดาษแผ่นกล เมื่อผู้รับการทดลองในกลุ่มทดลอง 2 สามารถทำกิจกรรมโดยมีช่วงความสนใจนานมากขึ้น

เครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือทดสอบช่วงความสนใจในการทำงาน ได้แก่

1.1 เครื่องตอกสำหรับฝึกการใช้ทักษะมือและสายตาของเด็ก ในการทดสอบนำเครื่องมือเป็นรูปสัตว์เรอเบอร์

1.2 เครื่องตอกสำหรับฝึกการใช้ทักษะมือและสายตาของเด็ก ในการทดสอบผลเครื่องมือเป็นรูปบ้าน

2. เครื่องมือทำกิจกรรมในการทดลอง ได้แก่

2.1 ภาพสำหรับระบายสี จำนวน 3 ภาพ และสีเทียน

2.2 ไม้รูปกลม สีเหลือง ส้ม และรูปลูกบาศก์ ซึ่งมีขนาดใหญ่ กลาง เล็ก และมีสีแดง เขียว เหลือง ขาว เทา และน้ำตาล แต่ละรูปสี และขนาดเดียวกันมีจำนวน 8 ชิ้น สำหรับจัดกลุ่มตามรูป สี และขนาด

3. เครื่องฉายแถบบันทึกภาพและโทรทัศน์สี จำนวน 1 ชุด และการ์ตูนจากแถบบันทึกภาพ เรื่อง ลูกหมี่กับพ่อหมี่ ใช้น้อยชนิดนี้ และกระดาษ^{ข่อย}น้ำแฉก

4. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบ่งตามกลุ่มตัวอย่างสรุปได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่ผู้รับการทดลองอยู่ในสภาพการปกติ และได้รับการทดสอบ 2 ครั้ง คือก่อนการทดลองหรือการทดสอบนำ (Pre-test) และหลังการทดลองหรือการทดสอบผล โดยไม่ได้ทำกิจกรรมใด ๆ

กลุ่มทดลอง 1 เป็นกลุ่มที่ผู้รับการทดลองได้รับการทดสอบ 2 ครั้ง และทำกิจกรรม 2 อย่าง คือ ทดสอบนำ แล้วทำกิจกรรมระบายสีภาพและจัดกลุ่มไม้ หลังจากนั้นทดสอบผล

กลุ่มทดลอง 2 เป็นกลุ่มที่ผู้รับการทดลองได้รับการทดสอบ 2 ครั้ง และทำกิจกรรม 2 อย่าง เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง 1 แต่มีเงื่อนไขได้รับการเสริมแรงด้วยการ์ตูนจากแถบบันทึกภาพหลังจากทำกิจกรรมแต่ละอย่างได้โดยมีช่วงความสนใจนานมากขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของผู้รับการทดลองในการทดสอบนำ การทำกิจกรรมแต่ละอย่าง และการทดสอบผล แล้วบันทึกระยะเวลาช่วงความสนใจในการทำงานและทำกิจกรรมแต่ละอย่างตามคำจำกัดความของงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความแตกต่างช่วงความสนใจทำงานระหว่างการทดสอบนำและการทดสอบผลของผู้รับการทดลองแต่ละคนทั้ง 3 กลุ่ม
2. ทดสอบความแตกต่างช่วงความสนใจทำงานในการทดสอบนำของทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของครีชีล-วอลลอส
3. ทดสอบความแตกต่างช่วงความสนใจทำงานในการทดสอบผลของทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของครีชีล-วอลลอส
4. ทดสอบความแตกต่างช่วงความสนใจทำงานในการทดสอบผลเป็นรายคู่กลุ่มระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง 2 และกลุ่มทดลอง 1 กับกลุ่มทดลอง 2 โดยใช้การเปรียบเทียบรายคู่ตามสูตรของคอนโนเวอร์

ผลการวิจัย

การวิจัยพบว่าช่วงความสนใจทำงานในการทดสอบนำของผู้รับการทดลองทั้ง ๓ กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการทดสอบผลหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลอง ๒ มีช่วงความสนใจทำงานนานแตกต่างจากกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง มีช่วงความสนใจทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการเสริมแรงทางบวกโดยใช้การ์ดจากแถบบันทึกภาพมีผลต่อการเพิ่มช่วงความสนใจทำงานของเด็กระดับชั้นอนุบาล

ข้อเสนอแนะ

1. จากการทดลองพบว่า ผู้ทดลองอาจมีผลต่อการเพิ่มช่วงความสนใจในการทำงานของผู้รับการทดลองได้ ในกรณีที่ผู้รับการทดลองอาจเกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ (transfer of learning) จากการทำกิจกรรมกับผู้ทดลองแล้วได้รับการเสริมแรงว่าจะได้รับการเสริมแรงเมื่อทำงานในการทดสอบผลกับผู้ทดลองคนอื่นอีกเช่นกัน ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้ทดลองในการทดสอบผลจึงควร เป็นคนละคนกับผู้ทดลองในการทำกิจกรรม เพื่อป้องกันผลดังกล่าว

2. ในการวิจัยต่อไปควรจะมีการกำหนดเงื่อนไขในการเสริมแรงที่แน่นอนว่า ถ้าทำกิจกรรมโดยมีช่วงความสนใจนานขึ้นเป็นเวลาที่เท่าไรจึงจะได้รับการเสริมแรง เช่น นานขึ้นกว่าเดิมเป็นเวลา 30 วินาทีแล้วจะให้การเสริมแรง เพื่อป้องกันการเสริมแรงต่อ พฤติกรรมที่ไม่ต้องการ เช่น การทำกิจกรรมโดยช่วงความสนใจสั้นลงหรือนานเท่าเดิม เป็นต้น

3. เนื่องจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเสริมแรงทางบวกโดยใช้การ์ดจาก แลบบันทึกรูปภาพ มีผลในการเพิ่มช่วงความสนใจทำงานของเด็กระดับชั้นอนุบาล จึงควรมีการนำ วิธีการนี้ไปใช้ในการเพิ่มช่วงความสนใจทำงาน และช่วงความสนใจของนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับประถมศึกษา หรือระดับมัธยมศึกษา โดยใช้ภาพยนต์อื่น ๆ ที่นักเรียนในแต่ละชั้น พึงพอใจหรือต้องการดู หรืออาจเสนอภาพยนต์อื่น ๆ ที่นักเรียนเป็นผู้เลือกเอง

4. ควรมีการนำวิธีการนี้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนาอื่น ๆ เช่น การตั้งใจ เรียน การไม่มาโรงเรียนสาย การทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม การปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน เป็นต้น

5. เนื่องจากการเสริมแรงโดยใช้ภาพยนต์จากแลบบันทึกรูปภาพส่วนใหญ่ไม่สามารถเสนอ ตัวเสริมแรงให้ทันทีที่มีพฤติกรรมพึงปรารถนาได้ เพราะอาจขัดต่อสภาพการเรียนการสอน หรือขัดต่อ สภาพแวดล้อมขณะนั้น จึงอาจจัดให้การเสริมแรงโดยใช้เบี้ยอรรถกร (Token Economy) ก่อน แล้วจึงค่อยนำเบี้ยอรรถกรมาแลกกับการดูภาพยนต์ภายหลัง

6. ควรมีการศึกษาถึงตัวเสริมแรงอื่น ๆ ที่สามารถใช้ในการเพิ่มช่วงความสนใจทำงาน และช่วงความสนใจเรียนของนักเรียนได้

7. เนื่องจากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าการ์ตูนจากแลบบันทึกรูปภาพ เป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจ และพึงพอใจ จนสามารถเป็นตัวเสริมแรงได้ จึงควรมีการนำการ์ตูนจากแลบบันทึกรูปภาพไปใช้ในการ เรียนการสอนบ้างอย่าง เช่น เป็นการสอนแทนครูในบางครั้ง เป็นสื่อการสอนที่นักเรียนจะได้เห็นภาพ ถ้ายากของจริงที่เคลื่อนไหวและมีเสียงประกอบได้ เป็นต้น

